

Barcelona Photo Center

EXPOSICIONS

KBr

Fundación MAPFRE

BARCELONA

Del 15 de febrer al 18 de maig del 2025

José Guerrero. A propòsit del paisatge

Comissària: Marta Gili

L'any 2013, Fundación MAPFRE va incorporar a les seves col·leccions un ampli conjunt d'obra de José Guerrero (Granada, 1979), que es va sumar al patrimoni de fons de fotografia contemporània espanyola que ja conservava la fundació.

El 2025, anys després d'aquella adquisició, presentem a les nostres sales de Barcelona i Madrid algunes d'aquelles obres conjuntament amb préstecs de fotografies de diferents institucions i col·leccions particulars en una exposició que recorre els vint anys de trajectòria del fotògraf, des del 2002 fins a l'actualitat.

José Guerrero, arquitecte tècnic de formació, va decidir dedicar-se exclusivament a la fotografia l'any 2002. D'aleshores ençà, ha elaborat un corpus de treball que gira entorn de la representació i percepció del paisatge i l'arquitectura a través de la imatge fotogràfica. L'artista estructura la seva obra en sèries que desenvolupa sobre llocs amb una gran càrrega iconogràfica (la Manxa, Carrara, Sierra Nevada, el Tàmesi...), en les quals el paisatge es presenta com una entitat activa i amb una identitat viva i dinàmica, on les cultures i la predisposició de l'imaginari col·lectiu s'entrecreuen.

Hereu de l'estètica i de la poesia de fotògrafs tan dispars com l'italià Luigi Ghirri o l'americà Robert Adams, de cineastes com l'italià Pier Paolo Pasolini i d'arquitectes com el mexicà Luis Barragán, l'artista s'interessa pels espais del límit i per les tensions que hi troba: entre el món rural i urbà, el document i l'abstracció, la singularitat i la universalitat, l'objecte i la seva imatge, la fotografia i la pintura. La seva obra s'allunya, per tant, del relat concret i esdevé en una prosa poètica creada sobre la base de la seqüenciació d'imatges i l'ús significatiu de la llum, el color o l'atmosfera. És amb aquests elements que, amb summa dedicació, construeix les seves imatges.

L'exposició finalitza amb la selecció *Fez*, un conjunt de fotografies fruit de l'encàrrec directe de Fundación MAPFRE i que dona continuïtat a la seva sèrie 'Brechas', actualment en curs.

Felipe Romero. Bravo.

Comissària: Victoria del Val

L'any 2021, Fundació MAPFRE llançava la seva primera convocatòria del KBr Photo Award, un premi que naixia amb l'objectiu de reafirmar el compromís de la institució amb la creació artística emergent i oferia al guanyador o guanyadora del certamen una àmplia visibilitat a l'escena artística, tant en l'àmbit nacional com internacional. El 2023, continuant amb el caràcter bianual d'aquest premi, es va celebrar la segona convocatòria, on va resultar guanyador l'artista Felipe Romero.

Aquest artista va néixer a Bogotà, Colòmbia, el 1992. Després d'estudiar un grau d'arts visuals a Buenos Aires, va viatjar a Jerusalem amb una beca, on va desenvolupar projectes fotogràfics a la zona de l'Orient Mitjà. El 2016 es va traslladar a Madrid per seguir amb la seva formació en l'àmbit de la fotografia i el 2024 va obtenir el seu títol de doctorat a la Facultat de Ciències de la Informació de la Universitat Complutense, amb una tesi sobre la imatge documental.

En tots els treballs que ha fet fins ara, Felipe Romero s'ha interessat per territoris que han estat o són escenari de tensió, de conflicte i de reflexió visual. En el cas de *Bravo*, el projecte que es presenta en aquesta ocasió, l'artista s'ha centrat en un riu amb més de tres mil quilòmetres de llargada, dels quals uns 1.100 funcionen com a frontera entre els EUA i Mèxic. En aquest cas, Romero situa l'espectador en un tram determinat —un territori proper a la ciutat de Monterrey, a la zona mexicana— on el riu, i els fluxos de persones que arriben per travessar-lo, ho condiciona tot: conforma la identitat de les seves gents i els seus modes de vida. Aquest moviment de persones no només afecta ciutadans mexicans, sinó que és un fenomen que s'estén a tot el centre i sud d'Amèrica. Fins a aquest tram arriben persones de Colòmbia, Hondures, El Salvador o Guatemala, per a les quals la travessia suposa l'última etapa d'un llarg i penós viatge. La frontera funciona com un imant, un focus d'atracció malgrat els riscos que implica travessar-la (la detenció o, en alguns casos, fins i tot la mort) i d'haver-se convertit en una zona gairebé militaritzada.

Bravo es concep com un assaig fotogràfic que s'acosta a aquesta realitat per mitjà d'una sèrie d'imatges d'arquitectures, persones i paisatges, interiors gairebé nus, murs i superfícies, en les quals destaquen les textures i els colors i retrats d'individus que l'artista ha anat trobant en els seus viatges a la zona on ha dut a terme el projecte.

Del 12 de juny al 31 d'agost del 2025

Edward Weston

Comissari: Sérgio Mah

Fortament vinculada al paisatge i a la història cultural nord-americana, l'obra d'Edward Weston (Illinois, 1886 – Califòrnia, 1958) permet discernir una perspectiva única en el procés de consolidació de la fotografia com a mitjà artístic, així com reconèixer el seu paper tan rellevant en el context del modernisme en les arts visuals.

L'exposició *Edward Weston* està concebuda com una antologia que recorre les diferents fases de la producció fotogràfica de l'artista, des del seu interès inicial pels plantejaments pictorialistes, fins a la seva consolidació com una de les figures centrals en l'afirmació del valor poètic i especulatiu de la fotografia directa.

Pioner en l'ús d'un estil fotogràfic modernista, la seva obra es caracteritza per l'ús de càmeres de gran format, amb què obté imatges en blanc i negre de gran detall i d'una nitidesa extraordinària. El seu domini de la tècnica, juntament amb el seu amor per la naturalesa i la forma, li van permetre desenvolupar una obra en la qual destaquen icòniques imatges de naturaleses mortes, nus, paisatges i retrats. Cofundador del Grup f/64, les seves imatges són clau per entendre la nova estètica i el nou estil de vida americà que sorgeix als Estats Units d'entreguerres.

Fundación MAPFRE, juntament amb el comissari Sérgio Mah, proposen, en aquesta mostra d'unes 200 fotografies amb nombrós material de documentació, una mirada europea al llegat de la fotografia modernista nord-americana a través de la figura d'Edward Weston, un contrapunt estètic i conceptual al modernisme fotogràfic a Europa que emergeix amb les primeres avantguardes del segle XX.

Joan Andreu Puig Farran: la dècada convulsa (1929-1939) **Comissaris: Arnau González Vilalta i Antoni Monné Campañà**

Fotògraf actiu a la Catalunya de 1930, Joan Andreu Puig Farrán (Lleida, 1904 – Barcelona, 1982) mai va arribar a exposar les seves obres en vida, si bé les seves fotografies van ser publicades en revistes i diaris. Malgrat que gran part dels seus negatius s'han perdut, els hereus del fotoreporter van conservar prop de mil plaques de vidre, que van ser dipositades a l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB) el 2022.

Joan Andreu Puig Farran: la dècada convulsa (1929-1939) és la primera exposició que es dedica a aquest fotògraf lleidatà establert a Barcelona. En iniciar-se el període republicà, entre el 1929 i el 1939, Joan Andreu Puig Farran era ja reporter gràfic de la premsa diària, moment a partir del qual va desenvolupar la seva activitat en diaris com La Humanitat, Esplai, El Matí, L'Opinió o La Vanguardia.

Amb l'esclat de la guerra el 1936, es desplaça als diferents fronts de batalla, tant a l'Aragó com a l'illa de Mallorca. Després de la fi del conflicte s'exilia a França i passa per diferents camps d'internament, primer francesos i després franquistes. En retornar a Barcelona el 1945, atès que sota el règim de Franco no pot reprendre la seva tasca com a fotoperiodista, es dedica a la fotografia industrial i turística, i s'associa amb el seu amic Antoni Campañà, amb qui crea el segell de postals CYP.

Vista amb gairebé un segle de perspectiva, la dècada que va transcórrer entre la celebració de l'Exposició Internacional de Barcelona del 1929 i la fi de la Guerra Civil espanyola, el 1939, va ser extremadament convulsa. Es van encadenar, a tota velocitat i a escala catalana, espanyola i internacional, la crisi econòmica mundial del 1929, la proclamació de la Segona República el 1931, la instauració de l'autonomia catalana el 1932, l'ascens al poder de Hitler el 1933 i, finalment, l'esclat de la Guerra Civil espanyola l'estiu del 1936.

Mentrestant, a Barcelona, se succeïen revolucions polítiques com els esdeveniments del mes d'octubre del 1934, al mateix temps que les dones lluitaven per assolir cada vegada més llibertats i l'Església intentava mantenir el control davant la fallida de la moralitat conservadora. Tots aquests esdeveniments, contradiccions i contrastos van ser capturats per fotoperiodistes com Joan Andreu Puig Farran.

L'exposició, que presenta Fundació MAPFRE, recull una selecció de plaques de vidre de Puig Farran juntament amb un gran nombre de còpies originals preservades en els fons documentals del diari La Vanguardia. La completen una sèrie de diaris de l'època on es van publicar les seves imatges.

Del 23 de setembre del 2025 al 25 de gener del 2026

Helen Levitt

Comissari: Joshua Chuang

Helen Levitt (Nova York, 1913-2009) va començar a treballar en un estudi fotogràfic del Bronx quan només tenia divuit anys. Poc després va descobrir l'obra d'Henri Cartier-Bresson i, seguint els seus passos, va comprar una Leica de 35 mm, amb la qual va començar a fotografiar els carrers de la seva ciutat. El 1938, va mostrar el seu dossier d'artista a Walker Evans, que es convertiria en el seu mentor i amic.

L'obra de Levitt mostra la vida quotidiana a Nova York durant les dècades del 1940 i el 1950. Així doncs, s'integra, al costat d'altres mestres com Robert Frank i William Klein, en la denominada "street photography", o fotografia de carrer, que suposa un canvi de rumb en la història d'aquest mitjà artístic. Levitt va produir una obra variada i extensa, encara que la seva mirada es va centrar especialment en els nens dels barris obrers. Aquestes imatges plenes de vitalitat, familiaritat i espontaneïtat s'han convertit en una de les marques d'identitat de la seva obra. En aquests barris, on la gent vivia els carrers, Helen Levitt va desenvolupar una visió fotogràfica directa, marcada per l'empatia i la cerca del misteri i la ironia de la vida quotidiana.

Les seves imatges van formar part de l'exposició inaugural del Departament de Fotografia del Museu d'Art Modern de Nova York (MoMA) i, tres anys més tard, aquest centre va presentar la seva primera exposició individual, titulada *Photographs of Children* (Fotografies de nens). Al llarg de la seva carrera artística, Levitt també es va centrar en el mitjà cinematogràfic: va treballar com a muntadora i directora en la dècada del 1950, va rebre el prestigiós premi de la Fundació Guggenheim el 1959 i, en la dècada dels 60, va començar a experimentar amb la fotografia en color i va crear una obra fotogràfica pionera en aquest camp.

KBr Flama'25

KBr Flama és un projecte que neix l'any 2021 arran de l'estreta col·laboració entre el centre de fotografia KBr Fundación MAPFRE i diferents institucions compromeses amb la docència i els estudis de fotografia de Barcelona amb la finalitat de donar visibilitat a les noves generacions de fotògrafs i fotògrafes per mitjà d'una exposició i un catàleg. El 2025 complirà la seva cinquena edició.

ALGUNES IMATGES DE LES EXPOSICIONS ESTAN DISPONIBLES

A:

[HTTPS://NOTICIAS.FUNDACIONMAPFRE.ORG](https://noticias.fundacionmapfre.org)

Madrid, 18 de desembre de 2024. Per a més informació, podeu posar-vos en contacte amb Cristina Bisbal, del Departament de Comunicació de Fundación MAPFRE. Tel. 665430356. Adreça electrònica: mcbisb1@fundacionmapfre.org